NASZ ŚWIAT

MARZEC

ROK 1934

ORGAN

ZRZESZENIA PRACOWNIKÓW BANKU POLSKIEGO

F. GĄSIEWICZ

Nr. 3 WARSZAWA — MARZEC — 1934 ROK VI

NASZ ŚWIAT

MIESIĘCZNIK

ORGAN ZRZESZENIA PRACOWNIKÓW BANKU POLSKIEGO

Redaktor: G. Rychter. Członkowie Redakcji: Z. Kliszewski i E. Popławski

OD REDAKCJI

Dnia 7. b. m. z Redakcji wystąpili kol. kol. Stanisław Kobryner i Marjan Safuta, którym Zarząd Główny przesłał następujące podziękowanie:

„Przyjmując do wiadomości złożenie do rąk Zarządu Głównego mandatu członka Redakcji „Naszego Świata", uważamy za swój obowiązek wyrazić Sz. Koledze serdeczne podziękowanie za ofiarną pracę dla dobra Zrzeszenia."

Na tem miejscu pragniemy również wyrazić ustępującym Redaktorom serdeczne podziękowanie za wydajną a bezinteresowną pracę nad rozwojem naszego czasopisma.

W związku ze zmianami w „Naszym Świecie" wstąpili do Redakcji: kol. kol. Zbigniew Kliszewski i Eugenjusz Popławski.

Zwracamy się z apelem do Kol. Kol. o współpracę. „Nasz Świat", którego czytelnicy są zarazem współpracownikami, niech będzie terenem swobodnej wymiany myśli w żywotnych kwestjach ideowych, społecznych, zawodowych oraz intelektualnych; niech będzie odzwierciedleniem naszych dążeń i naszego życia ideowego. Łamy „Naszego Świata" niech będą dla wszystkich czytelników terenem pracy samokształceniowej oraz ambitnego i szlachetnego współzawodnictwa.

ZGROMADZENIE DELEGATÓW KÓŁ ZRZESZENIA PRACOWNIKÓW BANKU POLSKIEGO

Moment otwarcia Zgromadzenia przy udziale przedstawicieli Władz Banku.

XV DOROCZNE ZGROMADZENIE DELEGATÓW ZRZESZENIA PRACOWNIKÓW BANKU POLSKIEGO

Obrady XV Zgromadzenia Delegatów nie zawierały w przeciwieństwie do obrad Zgromadzenia w ubiegłym roku punktu, któryby wybitnie górował nad innemi zagadnieniami i wywoływał palące zainteresowanie ogółu. Znalazło to wyraz zarówno w szybkim stosunkowo przebiegu obrad, jak i w dyskusji naogół mało ożywionej.

Zgromadzenie Delegatów w piętnastą rocznicę istnienia Zrzeszenia wysłało depesze hołdownicze do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Profesora Ignacego Mościckiego i Wielkiego Budowniczego Polski Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Do miłego również obowiązku sprawozdawcy należy podanie do wiadomości Koleżanek i Kolegów, że XV Zgromadzenie Delegatów nadało kol. Marjanowi Przetockiemu godność członka honorowego Zrzeszenia w uznaniu zasług położonych dla dobra Organizacji w ciągu dziesięcioletniej Jego pracy.

Z okazji 15-lecia istnienia Zrzeszenia uchwalono amnestję dla tych członków zwykłych Organizacji, którzy w 1931 r. ustosunkowali się negatywnie do uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Delegatów w sprawie obniżenia uposażeń.

W związku z wejściem w życie ustawy scaleniowej — Zgromadzenie zastanawiało się nad możliwościami pomniejszenia korzyści, płynących z doskonale zorganizowanego aparatu pomocy lekarskiej na terenie naszej Instytucji i Funduszu Emerytalnego. Dlatego też polecono Zarządowi Głównemu, aby nie szczędził starań w sprawie wyeliminowania pracowników Banku od obowiązku ubezpieczenia na wypadek choroby oraz w sprawie bezwarunkowego zwolnienia ich od obowiązku ubezpieczenia w Z. U. P. U.; polecono również Zarządowi Głównemu zwracanie uwagi na samowystarczalność Funduszu Emerytalnego.

Duże zainteresowanie wzbudziło przemówienie P. Naczelnika Wydziału Personalnego d-ra T. Buczkowskiego na temat wytycznych bieżącej polityki personalnej Banku. Przemówienia tego, przeplatanego wspomnieniami dawnego Zrzeszeniowca, wysłuchano z wielką uwagą.

Charakteryzując ogólnie obrady tegorocznego Zgromadzenia, można powiedzieć, że odbyły się one pod hasłem przetrwania ciężkich czasów.

Zmniejszenie się wpływów, wskutek przeniesienia na emeryturę około dwustu członków, zmusiło Zarząd Główny do dalszych redukcyj budżetowych. Odczuł to najdotkliwiej „Nasz Świat".

Jedna tylko pozycja — ofiar i zapomóg nietylko że nie uległa zmniejszeniu, ale przeciwnie— w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrosła. Świadczy to chlubnie o naszem Zrzeszeniu, które nie zasklepia się w partykularyzmie interesów swych członków, ale występuje nazewnątrz, przychodząc z pomocą finansową akcji społecznej i charytatywnej. Uchwalono m. in. wypłacić w 1934 roku z funduszów Zarządu Głównego następujące subwencje: Polskiej Macierzy Szkolnej na utrzymanie szkół na Kresach Wschodnich 800 zł, Międzyzwiązkowemu Komitetowi Pomocy Bezrobotnych Pracowników Umysłowych 1.200 zł, Kasie im. Mianowskiego — 500 zł, Towarzystwu Opieki Kulturalnej nad Polakami zamieszkałymi zagranicą im. A. Mickiewicza 500 zł, na kolonje letnie dla dzieci bezrobotnych 1.000 zł, dla Wilna na rzecz głodnych 1.000 zł.

Pragnąc przyjść również z pomocą b. członkom Zrzeszenia, upoważniono Zarząd Główny do przelania z funduszów ogólnych Zrzeszenia 1.000 zł na Fundusz Pomocy dla b. członków Zrzeszenia.

Z innych spraw, wchodzących w zakres polityki finansowej Zrzeszenia, należy wymienić: wyasygnowanie 2.000 zł na amortyzację wkładu do Koła w Warszawie, wprowadzenie ograniczenia w udzielaniu pożyczek przez Zarząd Główny (ogólna kwota pożyczek, udzielanych przez Zarząd Główny, nie może przekraczać 100.000 zł), reasumpcję uchwały poprzedniego Zgromadzenia Delegatów w sprawie utworzenia Funduszu Stypendjalnego dla sierot po członkach Zrzeszenia i zasilenia go z funduszów Zrzeszenia kwotą 10.000 zł, oraz upoważnienie Zarządu Głównego do utworzenia Funduszu Rezerwowego Zarządu Głównego w wysokości 100.000 zł.

Obniżenie cen w Domu Wypoczynkowym w Zakopanem pozostawiono do uznania Komisji Domu. W celu ewentualnego obniżenia cen zezwolono Komisji na odstąpienie od amortyzacji ruchomości na jeden rok. Upoważniono również Komisję do przeprowadzenia przebudowy Domu Wypoczynkowego, a w szczególności dobudowy werandy kosztem 15.000 zł.

Pomoc finansowa Zarządu Głównego dla Kół musiała ulec ograniczeniu. W związku z tem Zgromadzenie wezwało Zarząd Główny do wyjednania w Dyrekcji Banku subsydjum na cele kulturalno - sportowe Kół w kwocie 100.000 zł.

Nowe Przepisy Służbowe i Emerytalne wpłynęły na dalsze pogorszenie warunków materjalnych pracowników. Ciężkie położenie pracowników, zamieszkałych w domach bankowych, potęguje jeszcze to, że czynsze za te mieszkania są niewspółmiernie wysokie w porównaniu do czynszów w domach pozabankowych. W tej sprawie Zgromadzenie wezwało Koła do nadsyłania Zarządowi Głównemu odpowiednich materjałów, który dopiero po ich otrzymaniu będzie mógł wystąpić z konkretnym memorjałem. Zgromadzenie wezwało również Zarząd Główny do podjęcia starań w Dyrekcji, aby koszty remontów mieszkań

w domach bankowych były pokrywane przez Bank.

Wskutek przeniesienia wielu osób na emeryturę, pracownicy w małych Oddziałach są przeciążeni pracą. Koło w Kaliszu, gdzie pracownicy pracują w godzinach pozabiurowych, zgłosiło wniosek o uzupełnienie personelu w małych Oddziałach przynajmniej o jedną osobę. Zgromadzenie poleciło Kołu w Kaliszu, aby tę sprawę załatwiło indywidualnie w porozumieniu z miejscową Dyrekcją. Co do pracy nadliczbowej — to, ponieważ w pewnych Oddziałach (Kraków, Bydgoszcz, Brześć, Grodno) jest ona honorowana, w innych zaś — bezpłatna, wezwano Zarząd Główny, aby zajął się unormowaniem stosunków w tej dziedzinie.

Pracownicy czterech Oddziałów kresowych ze względu na lokalne warunki higjeniczne i kulturalne korzystają ze specjalnych ulg. O przyznanie podobnych ulg starają się Koła: w Baranowiczach, Zamościu i Lidzbarku. Zgromadzenie przyjęło w formie dezyderatów wnioski Kół w Baranowiczach i Zamościu, natomiast co do wniosku Koła w Lidzbarku o przyznanie dodatku lokalnego i ulg — poleciło Kołu forsowanie tego projektu przez miejscową Dyrekcję.

Z innych zagadnień zawodowych na uwagę zasługują uchwały Zgromadzenia w sprawach: wypłacania bez ograniczeń Funduszu Zwrotnego po 15-tu latach pracy; jawności kwalifikacji; awansowania pracowników o niższych etatach; uzupełnienia § 25 Przepisów Emerytalnych w tym sensie, aby przyznawano pensje sieroce osobom ponad 21 lat z powodu ułomności, powstałej przed osiągnięciem tego wieku; przyśpieszenia wydania katalogu Bibljoteki Banku Polskiego.

Co się tyczy struktury organizacyjnej Zrzeszenia — to: upoważniono Zarząd Główny do utworzenia Fundacji Niesienia Pomocy Pracownikom Banku Polskiego i Ich Rodzinom; zobowiązano Zarząd Główny do przedstawiania na Doroczne Zgromadzenia Delegatów listy kandydatów z prowincji do Zarządu Głównego; postanowiono, że jednym z przedstawicieli pracowników w Zarządzie Funduszu Emerytalnego winien być delegat, wybrany przez Zarząd Koła Emerytów (dezyderat); w związku z wątpliwościami, jakie nasunęły się w toku obrad w Komisji Regulaminowo - Prawnej co do sprawy wypłacania zaliczek z F. S. D. — ze względu na przypadający podatek — wezwano Zarząd Główny do zbadania sprawy opodatkowania sumy, przypadającej z F. S. D., i do wyciągnięcia z tego odpowiednich wniosków aż do zmiany struktury F. S. D.; uchwalono projekt § 30 Statutu oraz wezwano Sąd Rozjemczy do uzgodnienia Statutu z ustawą o stowarzyszeniach.

* * *

Otwarcie XV Zgromadzenia Delegatów Kół Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego w dniu 25 lutego r. b. poprzedziła o godzinie 10-ej uroczysta Msza Św. w kościele Św. Antoniego, na którą przybyli przedstawiciele Władz Banku oraz liczne grono Zrzeszonych z Warszawy i prowincji. Pienia religijne podczas nabożeństwa wykonał Chór Bankowców pod kierownictwem p. prof. Otto; na skrzypcach grał kol. Z. Domalewski.

Zgromadzenie rozpoczęło się tego dnia o godzinie 11-ej w sali Klubu Koła Warszawskiego (Żabia 5).

Oficjalną uroczystość otwarcia w obecności przedstawicieli Władz Banku z Zastępcą Naczelnego Dyrektora p. Dyrektorem d-rem Leonem Barańskim na czele, Kolegów - Delegatów, reprezentujących 55 Kół naszej Organizacji, przedstawicieli Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, prasy, bratnich Zrzeszeń, pokrewnych Związków, oraz licznych Koleżanek i Kolegów z Koła stołecznego — zagaił Prezes Zarządu Głównego kol. M. Przetocki:

„Otwierając XV roczne Zgromadzenie Delegatów Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego, witam przybyłych na dzisiejszą uroczystość przedstawicieli Władz Banku z Zastępcą Naczelnego Dyrektora P. Dyrektorem d-rem Leonem Barańskim na czele, witam przedstawicieli Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, — przedstawicieli bratnich Zrzeszeń i Organizacyj oraz prasy, jak również Delegatów na Zgromadzenie i licznie przybyłych członków Koła Warszawskiego.

Obecne Zgromadzenie odbywa się pod znakiem 15-lecia działalności naszego Zrzeszenia. W chwili takiej należy myślą sięgnąć wstecz i zdać sobie sprawę, jakiemi szliśmy drogami jaki jest nasz dorobek organizacyjny. Jesteśmy Zrzeszeniem pracowniczem — społeczeństwem, które łączy praca zawodowa w najpoważniejszej instytucji finansowej Państwa.

Działalnością Zrzeszenia objęliśmy cały szereg dziedzin życia pracowniczego i obywatelskiego, realizując nakreślone nam przez Statut cele: — krzewiliśmy wśród członków naszych ideę łączności, solidarności i jedności pracowniczej; — broniliśmy Ich godności, praw i zawodowych interesów; — popieraliśmy wszelkie dążenia, mające na celu wzmocnienie stanowiska społecznego i położenia materjalnego Zrzeszonych; dążyliśmy do podniesienia Ich poziomu umysłowego i etycznego.

Działalność nasza miała charakter wychowawczy i twórczy. Staliśmy zawsze na tem stanowisku, że poza obowiązkami, wypływającemi z umowy o pracę, ciąży na nas cały szereg obowiązków o charakterze obywatelskim — obowiązków wobec Państwa i społeczeństwa.

W działalności swej dążyliśmy do współdziałania z Władzami Instytucji, które, doceniając znaczenie Zrzeszenia, udzielały działalności naszej swego poparcia. W tych warunkach mogliśmy w ciągu tych 15-tu lat pracować owocnie dla dobra Organizacji, Instytucji i dla Państwa. Dorobek nasz jest dość pokaźny, a Zrzeszenie stało się jedną z najpoważniejszych organizacyj ruchu zawodowego pracowników w Polsce.

W czerwcu r. ub. złożyliśmy do rąk Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Księgę Pamiątkową Zrzeszenia, obrazującą 15-letnią działalność naszej Organizacji. Jak wynika z kart tej Księgi i my — pracownicy Banku Polskiego — wzięliśmy w miarę możności udział w wielkiem dziele odbudowy Rzeczypospolitej.

Kończąc me przemówienie, składam Zgromadzeniu w imieniu ustępującego Zarządu Głównego życzenia pomyślnych obrad".

Następnie Prezes kol. M. Przetocki odczytał list od P. Prezesa Banku Polskiego d-ra Władysława Wróblewskiego następującej treści:

„Z okazji XV Zjazdu Delegatów, odbywającego się po upływie piętnastolecia istnienia Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego, przesyłam najgorętsze życzenia dalszego rozwoju i skutecznej pracy dla dobra Zrzeszonych a równocześnie na pożytek Państwa".

W imieniu Władz Banku przemówił P. Dyrektor dr. Leon Barański:

„Niezmiernie się cieszę, że spadł na mnie ten miły obowiązek przemawiania do Panów w imieniu Władz Banku. W imieniu więc Dyrekcji i swojem witam XV Zgromadzenie Delegatów Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego. Niech mi będzie wolno przy tej sposobności skierować myśli Wasze i uwagę na pewne idee, które — chciałbym tego bardzo — żeby przyświecały Wam nietylko w czasie obrad, ale i wtedy, kiedy wszyscy wrócą do normalnej pracy. Pamiętajcie przedewszystkiem, że Instytucja, w której pracujecie, to nie zwykłe przedsiębiorstwo zarobkowe. To instytucja publiczna, a nie waham się użyć nawet tego słowa — państwowa. Nie znaczy tu nic fakt, kto jest właścicielem akcyj, tylko miarodajny jest zakres działania tej Instytucji. Ten zakres działania jest tak ważny, że go stawiam zaraz po obronie przed wrogiem zewnętrznym i utrzymaniem porządku wewnątrz kraju. Spadł na Was wielki zaszczyt budowania podstaw bytu naszego Państwa. Miejcie zatem zawsze na uwadze, że ten Wasz charakter wkłada na Was obowiązki służenia przedewszystkiem ofiarnie Państwu, a potem dopiero myślenia o sobie.

Zakres działania Zrzeszenia obejmuje między innemi zastępowanie interesów pracowników wobec Instytucji, wynikających ze stosunku służbowego, z umowy o pracę. Chciałbym Wam zwrócić uwagę na rzecz, której się może dość dziś nie docenia. Do bezpowrotnej przeszłości należą czasy, gdzie istniało przeciwieństwo interesów właścicieli przedsiębiorstwa a pracowników. Walka o byt jednostek zastąpiona dziś została walką o byt narodów. Stąd kategoryczny nakaz zupełnej solidarności interesu właścicieli z pracownikiem w obrębie jednego narodu. Tak jak nie może być właściciel uprzywilejowany w stosunku do pracownika przy podziale zarobku, tak też i pracownik nie może mieć jakiejś pierwszej nienaruszonej hipoteki na przedsiębiorstwie, jeśli chodzi o jego uprawnienia. Tembardziej, że ten zarobek coraz trudniej jest wypracować. Pamiętajcie o tem, gdy będziecie dyskutowali o zmianach w t. zw. pragmatyce służbowej. Dotychczas Instytucja Wasza, jak też Wy sami — mogliście się cieszyć pomyślnym stanem materjalnym — tak pomyślnym, że dziś na wyjątek niemal wygląda. Nie musicie dziś bronić warunków swej egzystencji. A skoro z konieczności musicie szukać ekspansji dla swej energji i pracy — to chcę Wam wskazać jako cel: pracujcie nad podniesieniem i rozwojem Waszych intelektów, Waszych charakterów. Bo to jest pewne: kto nie potrafi się orjentować w skomplikowanych warunkach dzisiejszej rzeczywistości, kto nie zdaje sobie sprawy ze zdarzeń, które koło niego biegną, i nie potrafi stawić im czoła — ten nie może długo utrzymać się na powierzchni. Rzeczywistość twarda i ciężka przytłoczy go i zmiecie. Wykuwajcie z siebie nowych ludzi, — ludzi, którzy dorośli do swej epoki.

Na tem kończąc, życzę Wam raz jeszcze szczęśliwych obrad".

Następnie zabrał głos Prezes Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych kol. A. Minkowski:

„Mam zaszczyt przywitać Zjazd w imieniu Unji Zw. Zaw. Prac. Um. Mam tak rzadko okazję zetknięcia się bezpośrednio z Kolegami, że Koledzy wybaczą, jeśli zajmę im chwilę czasu. Ostatni rok stał w dalszym ciągu pod znakiem kryzysu, t. j. pod znakiem zwężonego obrotu gospodarczego, trudności budżetowych Państwa, niskich cen ziemiopłodów i tendencji zniżki cen wytworów przemysłowych. Tendencja zniżki cen wytworów przemysłowych i związane z nią obniżenie stopy życiowej stawia bez przerwy na porządku dziennym wszystkie zagadnienia, dotyczące pracowników najemnych w Polsce, a więc i pracowników umysłowych.

Ustawodawstwo pracy, ubezpieczenia socjalne, wysokość płac są w stałym ogniu przemian, przyczem prywatne przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe chcą wyzyskać wytworzoną sytuację grubo ponad istotne konieczności. Z drugiej zaś strony, w wyniku skurczonych obrotów, trudności budżetowe Państwa i samorządów powodują również i na tych odcinkach zniżkę płac i emerytur. W tych warunkach rozwijała się działalność Unji Zw. Zaw. Prac. Um. i zrzeszonych w niej Związków.

Dla kształtowania się warunków życia umysłowego w Polsce ważne jest zarówno ustawodawstwo socjalne, dotyczące pracowników prywatnych, jak i normy, regulujące warunki pracy i płacy pracowników państwowych. Nad wszelkiemi w tym zakresie pracami brała Unja udział, czy to bezpośrednio, czy też, jeśli chodzi o urzędników państwowych, jako członek Centralnej Rady Pracowniczej.

W każdym razie podstawowe zasady ubezpieczeń społecznych nie zostały naruszone, a materjalne normy ubezpieczeń długoterminowych pozostały bez zmiany. Odnośnie zwiększonego czasu pracy do 48 godzin tygodniowo uniknięto, jak dotąd, wprowadzenia tej maksymalnej granicy czasu pracy w przedsiębiorstwach państwowych, a w przedsiębiorstwach prywatnych trwa walka. Przy opracowaniu kodeksu pracy w dziale o umowach o pracę uzyskaliśmy znaczne zbliżenie kodeksowego ujęcia do obowiązujących ustaw socjalnych. Nie znaczy to, byśmy niektórych pozycyj nie stracili, a w pierwszym rzędzie uważamy, że olbrzymia większość pracowników umysłowych — nawet w uwzględnieniu wszystkich elementów polskiej rzeczywistości gospodarczej — jest wynagradzana niedostatecznie i że norma płac, szczególnie niższych kategoryj, winna doznać skutecznej poprawy.

Chroniąc w okresie kryzysu naszych praw i starając się stworzyć w grze sił społecznych istotną, skonsolidowaną i ważącą na szali siłę, dalecy jesteśmy od ciasnego egoizmu. Koledzy, pracując w naczelnej instytucji finansowej i emisyjnej, wiedzą o tem najlepiej, jak czuły jest sejsmograf, któremu na imię stała waluta, i jak wobec tego trudne są nasze zadania; ponad bowiem wszelką wątpliwość zawsze pozostaniemy w pełnej zgodzie z naszymi mocodawcami, t. j. związkami, które reprezentujemy, jeśli postawimy jako najwyższy imperatyw naszych poczynań dobro Rzeczypospolitej. Dlatego też z całem przekonaniem podjęliśmy akcję na rzecz Pożyczki Narodowej, pokrywając 46% całej subskrypcji. W akcji tej przodowała pracownicza Warszawa pod kierownictwem kol. kol. Przetockiego i Wasyluka, uzyskując cyfrę dwudziestu kilku miljonów zł. W tym właśnie lokalu mieścił się Pracowniczy Komitet Pożyczki Narodowej miasta stołecznego Warszawy, a wielu Kolegów z Banku Polskiego postawiło swój czas do pełnej dyspozycji Komitetu. Powszechny oddźwięk w szeregach pracowniczych, z jakim się ta akcja spotkała, jest najlepszym dowodem słuszności poprzedniego twierdzenia. Ale twierdzeniu temu w niczem nie przeczy zdecydowana wola, aby świat pracy w całokształcie układu państwowego w Polsce posiadał właściwe mu miejsce.

Niechże mi wolno będzie podziękować serdecznie Zrzeszeniu Sz. Kolegów za ich współpracę w Unji, reprezentowaną przez kol. Fr. Machowicza — członka Komitetu Wykonawczego, kol. M. Przetockiego — członka Komisji Rewizyjnej i kol. W. Szewczyka — członka Rady Naczelnej.

Życzę Kolegom pomyślnych obrad i dalszego świetnego rozwoju Ich Zrzeszenia".

Zkolei witali Zgromadzenie Delegatów, życząc pomyślnych obrad, reprezentanci bratnich Organizacyj, a mianowicie: kol. Gniadowski

(Rada Główna Związku Księgowych Rzeczypospolitej Polskiej), kol. Drzewicz (Związek Zawodowy Pracowników Bankowych i Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej) i kol. Wróblewski (Zarząd Główny Zrzeszenia Urzędników Banku Gospodarstwa Krajowego).

Prezes kol. M. Przetocki podziękował wszystkim mówcom za życzenia i zamknął oficjalną część otwarcia.

Po krótkiej przerwie rozpoczęły się obrady Zgromadzenia. Po ukonstytuowaniu się Prezydjum Zgromadzenia, do którego weszli: kol. St. Bobiński (Koło Emerytów) w charakterze Przewodniczącego; kol. kol. M. Kostowski (Poznań) i H. Sadzikowski (Łódź) — w charakterze Zastępców Przewodniczącego; kol. kol. H. Welmanowa (Warszawa) i J. Mackiewicz (Warszawa) — w charakterze Sekretarzy, oraz kol. kol. J. Lubowiecki (Kraków), S. Haczewski (Lwów), W. Kłoskowski (Łomża), M. Rubaszewski (Stanisławów), E. Fritz (Włocławek) i Wł. Zabawski (Katowice) — w charakterze Asesorów, — po wysłaniu depesz hołdowniczych do P. Prezydenta R. P. Prof. I. Mościckiego i Marszałka J. Piłsudskiego, przyjęto porządek dzienny, protokuł z ostatniego Zgromadzenia Delegatów, poczem Prezes kol. M. Przetocki zabrał głos w imieniu Zarządu Głównego, omawiając sprawy, które miały miejsce już po wydrukowaniu sprawozdania. Protokuł Głównej Komisji Rewizyjnej odczytał kol. Fr. Sokoliński, protokuł Komisji Domu Wypoczynkowego w Zakopanem — kol. P. Kiedrytz.

W dyskusji nad sprawozdaniem ustępującego Zarządu głos zabierali: kol. kol. J. Wilk (Płock), dr. R. Krajewski (Kraków), W. Bryja (Łódź), E. Kasprzykiewicz (Kraków), E. Spychałowicz (Poznań), J. Pazura (Koło Emerytów), M. Kropiwnicki (Radom), St. Baurski (Warszawa), Wł. Czerny (Tomaszów Mazowiecki), W. Kłoskowski (Łomża) i Fr. Śmigła (Bydgoszcz).

Co do „Naszego Świata" — to wezwano Redakcję, aby nie stosowała cenzury. Ogólnie wyrażano życzenie, aby „Naszemu Światu" nadać charakter wybitnie zawodowo - informacyjny. Na zarzuty, skierowane pod adresem naszego czasopisma, odpowiadał Red. kol. St. Kobryner.

Dyskusja rozwijała się słabo. Sytuację dopiero zmieniło wystąpienie kol. T. Malca (Warszawa), atakujące politykę i metody działalności Zrzeszenia. Replikowali: kol. kol. J. Tarkowski, (Warszawa), St. Ignatowski (Warszawa) i M. Kostowski (Poznań). Wyjaśnień w imieniu Zarządu udzielał Prezes kol. M. Przetocki.

Popołudnie pierwszego dnia obrad wypełniło przemówienie P. Naczelnika Wydziału Personalnego d-ra T. Buczkowskiego na aktualne tematy personalne.

Następnie P. Naczelnik Wydziału Personalnego odpowiadał na zapytania Kolegów - Delegatów.

Drugi dzień obrad rozpoczął się referatem przedstawicieli Federacji Związku Obrońców Ojczyzny w sprawie ubezpieczenia na życie i starość w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Następnie po krótkiej jeszcze dyskusji nad sprawozdaniem udzielono ustępującemu Zarządowi votum zaufania przez aklamację wraz z serdecznem podziękowaniem za jego pracę, pełną poświęcenia.

Powołano do życia trzy Komisje: Matkę, Ogólną i Regulaminowo - Prawną, które bezzwłocznie rozpoczęły swe prace.

Wieczorem zdarzył się fakt, nienotowany w dziejach Zrzeszenia. Oto Komisja Matka, nie mogąc ustalić listy kandydatów z Warszawy do Zarządu Głównego, postanowiła zrzec się swej misji. Komisje przerwały swą działalność i rozpoczęły się obrady plenarne. Zgromadzenie nie przyjęło rezygnacji Komisji - Matki i postanowiło wspólnie z Komisją dokompletować listę kandydatów do Zarządu Głównego. Wreszcie udało się tego dokonać. Na 12 miejsc z Warszawy w Zarządzie Głównym wystawiono 13 kandydatów. Wynikło to stąd, że kol. J. Pazura (Koło Emerytów) zaproponował, aby jednym z członków Zarządu Głównego został delegat Koła Emerytów i wysunął kandydaturę kol. St. Bobińskiego. Kol. J. Pazurze odpowiadał kol. M. Przetocki, wyjaśniając, że wprawdzie zgodnie ze Statutem przedstawiciel Koła Emerytów może być członkiem Zarządu Głównego, ale należy uznać to za niewskazane. Działalność Zarządu Głównego związana jest przedewszystkiem ze sprawami bieżącemi pracowników Banku, w których emeryci nie są bezpośrednio zainteresowani; na obrady zaś Zarządu Głównego nad sprawami, obchodzącemi żywo emerytów, bywa zapraszany delegat Koła Emerytów. Zgromadzenie podzieliło wywody kol. M. Przetockiego.

W trzecim dniu Zgromadzenia przystąpiono do wyborów. W czasie prac Komisji Skrutacyjnej obradowało plenum Zgromadzenia nad wnioskami Komisyj Ogólnej i Regulaminowo - Prawnej. Wnioski Komisji Ogólnej referował kol. St. Zieliński (Sosnowiec), wnioski Komisji Regulaminowo - Prawnej — kol. St. Baurski.

Wybory dały wyniki następujące:

Zarząd Główny:

Członkowie z Warszawy: kol. kol. St. Ignatowski, T. Rozmysłowicz, J. Tarkowski, W. Szewczyk, St. Warchoł, R. Bałtarowicz, J, Nowocińska, H. Kozłowska, G. Rychter, Z. Kliszewski, W. Lorentz i J. Wesołowski.

Członkowie z prowincji: kol. kol. St. Zieliński (Sosnowiec), W. Bryja (Łódź), M. Dreżewski (Lwów), E. Kasprzykiewicz (Kraków), M. Kostowski (Poznań) i J. Jasiński (Baranowicze).

Komisja Domu Wypoczynkowego:

Kol. kol. H. Mikołajczyk, W. Feret i dr. W. Miłkowski (Kraków).

Główna Komisja Rewizyjna:
Kol. kol. Fr. Sokoliński, P. Kiedrytz, H. Balcerzak, W. Styburski, dr. Z. Piątkiewicz, K. Ambrożewicz, W. Sosnowski i E. Mroczkiewicz.

Sąd Rozjemczy:
Kol. kol. M. Przetocki, J. Zalewski, H Mikołajczyk, E. Bohdan, J. Kreński, J. Łęczycki, H. Welmanowa, Cz. Madey, St. Krzemiński i T. Mierzejewski.

Następnie po dyskusji, w której przemawiali kol kol. P. Kiedrytz, B. Czerwiński (Łódź), J. Pazura, M. Przetocki, H. Welmanowa, E. Kasprzykiewicz, E. Spychałowicz i J. Tarkowski, zatwierdzono z pewnemi poprawkami preliminarz budżetowy na rok 1934.

Na zakończenie wezwano Zarząd Główny do przyjścia z pomocą Kołu w Łodzi przy zorganizowaniu zjazdu działaczy gospodarczych w Łodzi.

KONGRES UNJI ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH

W dniach 11 i 12 b. m. odbył się w Warszawie drugi zkolei Kongres Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych. Z ramienia naszego Zrzeszenia wzięli udział, oprócz członków ustępującej z powodu upływu kadencji Rady Naczelnej Unji — kol. kol. Fr. Machowicza i W. Szewczyka, kol. kol. J. Nowocińska, H. Kozłowska, R. Nisensonówna, R. Bałtarowicz, St. Ignatowski, Z. Kliszewski, K. Raczyński i J. Tarkowski.

Obrady Kongresu, na który przybyli przedstawiciele blisko 50-ciu tysięcy zrzeszonych pracowników umysłowych z całej Rzeczypospolitej, poza wysokim poziomem wykazały krzepkość Organizacji i rozumną siłę jej kierowników, którzy mimo olbrzymich trudności potrafili w ubiegłej kadencji wywalczyć należny młodemu ruchowi związkowemu pracowników umysłowych głos w pracach ustawodawczych naszego parlamentu.

Do nowych władz naczelnych Unji zostali wybrani z naszego Zrzeszenia: kol. St. Ignatowski na członka Komitetu Wykonawczego oraz kol. W. Szewczyk na członka Rady Naczelnej.

Do Głównej Komisji Rewizyjnej wszedł kol. J. Tarkowski.

O pracach Unji dotychczasowych i zamierzonych zamieścimy w niedługim czasie specjalne artykuły. Obecnie podajemy do wiadomości część rezolucji, uchwalonej przez Kongres, a dotyczącej stosunku świata pracy do obecnej sytuacji gospodarczej.

„Naczelnem zadaniem chwili obecnej jest zmobilizowanie wszystkich sił gospodarczych Państwa i społeczeństwa do skutecznej walki z bezrobociem. Program na dalszą metę niemożliwy jest bez istotnych zmian struktury społecznej; w zakresie środków doraźnych niezbędne jest ustawowe skrócenie czasu pracy bez uszczuplenia zarobków, ograniczenie zatrudnienia cudzoziemców, uniemożliwienie wielokrotnego zarobkowania, zniesienie godzin nadliczbowych; w zakresie ściśle gospodarczym — walce z bezrobociem służą wszystkie te środki, które powodują ożywienie rynku wewnętrznego“.

HANNA M. W.
Warszawa

Wydział Kobiecy przy Unji

W czerwcu 1933 roku, z inicjatywy posłanki Waśniewskiej, powstał przy Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych Wydział Kobiecy. Wydział Kobiecy stanowią jak dotąd przedstawicielki 13 Związków, wchodzących w skład Unji, między innemi przedstawicielki Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego: kol. kol. Mroczkiewicz Ewa, Nowocińska Janina, Kobylińska Zofja i Milewska - Welmanowa Hanna. Wydział Kobiecy zakreślił sobie szeroki program prac, które przedewszystkiem zmierzają w kierunku:

1) realizowania równouprawnienia kobiet w każdej dziedzinie pracy, przez zachęcanie kobiet do brania jak najszerszego udziału w pracach społecznych;
2) wyszukiwania nowych gałęzi pracy dla kobiet oraz przygotowywania do zawodów, odpowiadających ich uzdolnieniom i zamiłowaniom;
3) przygotowania materjałów do interwencji władz Unji u czynników właściwych w sprawach związanych z pracą kobiet.

Dla prowadzenia swych prac i dojścia do wytkniętych celów, Wydział Kobiecy stworzył kilka sekcyj: naukową, bibljoteczno-wydawniczą, bankową, odczytową i propagandowo - prasową. *Sekcja naukowa* bada warunki pracy kobiet na

polskim terenie, jak również międzynarodowym, zbiera materjały faktyczne i statystyczne o pracy kobiet. Dla zorjentowania się w warunkach pracy i dążeniach pracownic umysłowych została przez Sekcję opracowana specjalna ankieta, która w najbliższym czasie zostanie przesłana do Kół Zrzeszenia dla Koleżanek. Odpowiedzi na ankietę zostaną w przyszłości zużytkowane do pracy naukowej, traktującej o zagadnieniu pracy kobiet. *Sekcja bibljoteczna i wydawnicza* formuje bibljotekę dla Wydziału Kobiecego, w której zgromadzi dzieła, dotyczące pracy kobiet. *Sekcja wydawnicza* będzie wydawać prace już napisane, jak również czynić starania o nowe prace, poruszające aktualne i żywotne problemy. *Sekcja bankowa* odbyła szereg posiedzeń, na których przedyskutowano możliwość utworzenia Banku Kobiecego w Polsce, na wzór podobnych instytucyj, istniejących w Stanach Zjednoczonych A. P., Szwajcarji, Holandji i Niemczech. Ze względu na obecny kryzys i brak odpowiednich funduszów, wysunięto jako jedynie możliwą obecnie ewentualność stworzenie Kobiecego Kantoru Wymiany. Dla zorganizowania tej placówki, która dałaby pracę bezrobotnym kobietom, potrzebna jest suma 50.000 złotych. Prace Sekcji bankowej na najbliższą przyszłość — to zdobycie tych funduszów. *Sekcja odczytowa* organizuje cały cykl odczytów dla kobiet na aktualne tematy, jak: ubezpieczenia społeczne, ustawa samorządowa, ustawa uposażeniowa, prawo kobiet do pracy, praca kobiet w skali międzynarodowej i t. d. *Sekcja propagandowo - prasowa* urządziła konferencję prasową z dziennikarkami, przedstawicielkami prasy kobiecej, wszystkich pism codziennych i tygodników. Dziennikarki z dużem zainteresowaniem wysłuchały sprawozdania z działalności Wydziału Kobiecego, jak również programu przyszłych prac. Szczególną uwagę zwróciła ankieta, rozpisana przez Wydział Kobiecy. Rezultatem tej konferencji prasowej było poświęcenie jednego dnia w prasie, w działach kobiecych, zagadnieniu *prawa kobiet do pracy*. W dniu 17 lutego r. b. we wszystkich pismach (w niektórych z kilkodniowem opóźnieniem) zostały zamieszczone artykuły na ten temat, napisane ze zrozumieniem ważności zagadnienia, z zapałem i wiarą. Dziennikarki zamieściły równocześnie krótkie sprawozdania z działalności Wydziału Kobiecego. Konferencje z przedstawicielkami prasy Sekcja będzie zwoływać dla poinformowania o działalności Wydziału raz na kwartał.

Sprawa stworzenia nowych warsztatów pracy dla kobiet jest w opracowaniu. Zostały złożone odpowiednim czynnikom projekty uruchomienia dwóch placówek dla zatrudnienia kobiet bezrobotnych. W celu wyszkolenia kobiet w nowych zawodach nastąpiło porozumienie przedstawicielki Wydziału Kobiecego z Instytutem Oświaty Pracowniczej, który bardzo przychylnie potraktował sprawę uruchomienia odpowiednich kursów. Tak wygląda w krótkim zarysie działalność Wydziału Kobiecego. Działalność ta obejmuje zaledwie kilka miesięcy jesiennych i zimowych; okres letni nigdy nie pozwala na rozwinięcie pracy kolektywnej na szerszą skalę.

Mamy nadzieję, że placówka ta spotka się z zainteresowaniem i uznaniem Koleżanek, a także poparciem przez wypełnienie i zwrócenie w niedługim czasie ankiety.

Pragnąc nawiązać z Koleżankami z prowincji jak najściślejszy kontakt, prosimy o zwracanie się w każdej aktualnej i interesującej świat kobiecy sprawie do członkini Zarządu Głównego i przedstawicielek Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego w Wydziale Kobiecym Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych.

Każda myśl twórcza, każda inicjatywa lub konkretny projekt, artykuł czy referat będzie przez Wydział Kobiecy przyjęty i właściwie zużytkowany.

Szanownym Współpracownikom i Czytelnikom „Naszego Świata“ przesyłamy szczere życzenia Wesołych Świąt.

REDAKCJA

NASZ ŚWIAT SPÓŁDZIELCZY

EDWARD DOBOSZYŃSKI
Warszawa

SPÓŁDZIELNIE OSZCZĘDNOŚCIOWO-KREDYTOWE PRACOWNIKÓW BANKU POLSKIEGO W 1933 ROKU

Na terenie naszym istnieje już siedem Spółdzielni Oszczędnościowo Kredytowych, a mianowicie: w Warszawie, Bielsku, Katowicach, Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Sosnowcu. Całokształtu działalności wszystkich Spółdzielni nie możemy szczegółowo omówić ze względu na brak wyczerpujących danych dla dwóch Spółdzielni. Rozpatrując jednak działalność pozostałych pięciu, możemy już zauważyć pewne cechy ogólne, charakterystyczne dla 1933 roku. Ograniczymy się tu do analizy ruchu kapitałów własnych i wkładów z jednej strony, z drugiej zaś — do analizy kredytów, udzielonych w różnych postaciach.

Kapitały własne (udziałowe, rezerwowe i rezerwy specjalne) wykazały przyrost 8%. Znaczenie tych kapitałów, zwłaszcza w czasach obecnych, wobec przegrupowania wkładów na korzyść bezterminowych, poważnie wzrosło, ponieważ przedewszystkiem one pozwalają na udzielanie pożyczek o dłuższych terminach spłat. Ponadto dochody z tych kapitałów, jako oprocentowanych nisko, a często nawet wcale nieoprocentowanych, mogą pokryć ewentualne straty.

Dzięki dużym kapitałom własnym, a ściślej mówiąc — zyskom od obrotów temi kapitałami, Spółdzielnia Warszawska pokryła z łatwością w ciągu dwóch lat dość poważne straty na papierach procentowych, odpisując na rezerwy ca 18 tysięcy złotych.

Z pośród omawianych Spółdzielni — wzrost wkładów w ciągu 1933 roku wykazała jedynie Spółdzielnia w Poznaniu. Wzrost ten wyniósł 42%. W pozostałych natomiast Spółdzielniach zmniejszenie lokat wahało się w granicach 9 — 57%.

Ogólnie biorąc, spadek wkładów we wszystkich Spółdzielniach wyniósł 148.000 zł, t. j. około 15%. Liczba odpływu wkładów jest niewątpliwie bardzo poważna. Główną tego przyczyną było zmniejszenie się dochodów Kolegów przy równoczesnym wzroście świadczeń na rzecz bliższych i dalszych członków rodziny, dotkniętych kryzysem. Pozatem — w stopniu jednak znacznie słabszym — na spadek lokat wpłynął również ubytek członków, spowodowany głównie emerytowaniem i przenoszeniem pracowników do innych Oddziałów, — następnie zaś zamiana wkładów gotówkowych na inne lokaty, jak np. na papiery wartościowe i nieruchomości.

Ruch kapitałów własnych i wkładów ilustruje poniższe zestawienie (w tysiącach złotych):

Siedziba Spółdzielni	Kapitały własne				Wkłady				Oproc. wkładów	
	1932 r.	1933 r.	Przybyło + Ubyło —	W % %	1932 r.	1933 r.	Przybyło + Ubyło —	W % %	à vista	termin.
Warszawa	137.6 [1])	148.0 [1])	+ 10.4	—	787.0	652.0	— 135.0	— 17	4	5 — 6
Bielsko	4.5	5.3	+ 0.8	—	23.0	10.0	— 13.0	— 57	—	7
Lwów	10.8	12.7	+ 1.9	—	28.5	16.0	— 12.5	— 44	[2])	[2])
Łódź	19:9	18.0	— 1.9	—	78.2	70.8	— 7.4	— 9	5	6 — 6½
Poznań	21.8 [1])	26.7 [1])	+ 4.9	—	73.0	104.0	+ 31.0	+ 42	5	5½ — 6
Sosnowiec	[2])	4.1	[2])	—	24.1	12.4	— 11.7	— 49	5	6 — 6½
Łącznie	194.6	210.7 [3])	+ 16.1	+ 8	1.013.8	865.2	— 148.6	— 14.5	—	—

Stan wykorzystanych kredytów na ultimo 1933 roku wynosił 1743.800 zł wobec 727.000 w 1932 roku. Oznacza to zwiększenie wykorzystanych kredytów o 2%.

Stopa procentowa od pożyczek w poszczególnych Spółdzielniach wahała się od 7% do 9%.

Ponieważ przeciętne zadłużenie jednego członka, jak wynika z danych niektórych Spółdzielni, przedewszystkiem zaś Spółdzielni Warszawskiej, w 1933 roku w porównaniu z rokiem poprzednim uległo zwiększeniu, a ogólne dochody zmalały z wyżej omówionych powodów — stwierdzić należy pogorszenie płynności udzielonych kredytów.

Wysokość udzielonych pożyczek (w tysiącach złotych) oraz stopy procentowe w poszczególnych Spółdzielniach przedstawia następująca tablica:

[1]) Po uwzględnieniu odpisów z zysków za 1932 r. i 1933 r.
[2]) Brak danych.
[3]) Bez Sosnowca.

Siedziba Spółdzielni	1932	1933	Więcej + Mniej —	W procentach	Stopa %-a od pożyczek
Warszawa	519.0	552.0	+33.0	—	9 [1])
Bielsko	27.0	26 0	—1.0	—	9
Lwów	36.0	34.0	—2.0	—	[2])
Łódź	63.0	47.0	—16.0	—	8
Poznań	60.0	69.0	+9.0	—	7
Sosnowiec	22.5	15.8	—6.7	—	8
Łącznie	727.5	743.8	+16.3	+ 2	—

Rozpiętość między stopą procentową od pożyczek a stopą procentową od wkładów jest we wszystkich Spółdzielniach, z wyjątkiem Spółdzielni Warszawskiej, bardzo mała, co tłumaczy się znikomemi kosztami handlowemi w tych Spółdzielniach. Jako instytucje mniejsze nie korzystają one z usług płatnego personelu.

Z pośród poszczególnych Spółdzielni na uwagę zasługuje doskonały stan Spółdzielni Poznańskiej, która wykazała dalszy wszechstronny rozwój, dając swym członkom najtańszy kredyt przy jednoczesnem dużem oprocentowaniu wkładów.

W działalności Spółdzielni Łódzkiej należy podkreślić zwiększenie prawie o 100% „Oszczędności drobnych" (z terminem wypowiedzenia 6 miesięcy). Na tego rodzaju wkłady winny zwrócić specjalną uwagę i inne Spółdzielnie.

1) Dla Spółdzielni Kredytowych 8
2) Brak danych.

Walne Zebrania Członków, prawie we wszystkich Spółdzielniach, odbyły się w ciągu stycznia i lutego, co świadczy o ich sprawnej organizacji.

Reasumując, musimy stwierdzić, że nasze Spółdzielnie są oparte na solidnych podstawach i mimo ciężkich warunków mają niewątpliwie dalsze możliwości rozwojowe. Ilość ich może być zwiększona przez przekształcenie części istniejących Kas Koleżeńskich na spółdzielnie.

Wobec znacznego rozwoju Spółdzielni zachodzi konieczność terytorjalnego podziału ich pracy. Konieczność ta zresztą podnoszona była przez Spółdzielnię Poznańską („Nasz Świat" Nr. 4/32) i Spółdzielnię Łódzką w sprawozdaniu za rok 1933. Jeżeli chodzi o Spółdzielnię Warszawską, to przyjęła ona już od kilku lat zasadę nieudzielania bezpośrednich kredytów Kolegom z tych Oddziałów, w których są Spółdzielnie miejscowe. Podziałem terytorjalnym mogłaby się zająć Spółdzielnia Warszawska na podstawie konkretnych wniosków Spółdzielni prowincjonalnych.

Na zakończenie niesposób pominąć, że Spółdzielnie nasze przy odpowiedzialności statutowej, przekraczającej 2.000.000 zł, skupiają 1045 członków, a więc 67% całego personelu Banku Polskiego.

Z DZIAŁALNOŚCI SPÓŁDZIELNI GOSPODARCZEJ W 1933 ROKU

Mimo niekorzystnych ogólno-państwowych warunków gospodarczych rok 1933 był etapem na drodze dalszego rozwoju Spółdzielni Gospodarczej Pracowników Banku Polskiego.

Spółdzielnia Gospodarcza, nie będąc źródłem łatwego zadłużania się, popiera zdrową i uzasadnioną konsumcję, uważając taką działalność za zgodną z ogólnopaństwową polityką gospodarczą.

Umowy, zawarte z kupcami, gwarantują członkom nabywanie towarów nie wyżej cen gotówkowych, do czego dochodzi najmniej czteromiesięczny bezpłatny kredyt i 2% rabatu przy końcu roku. Są to warunki kupna bardzo dobre. Urządzane przez Spółdzielnię sprzedaże hurtowe są naprawdę „okazją" w najlepszem tego słowa znaczeniu. Ceny sprzedawanych towarów są daleko niższe, niż w handlu detalicznym. Jest to zupełnie zrozumiałe, gdyż w ciągu tygodnia kupcy-hurtownicy sprzedają w Spółdzielni więcej, niż u siebie, to też mogą ofiarować ceny niższe, niż kupcom-detalistom. Szkoda tylko, że ostatnio Dyrekcja Banku zabroniła Spółdzielni urządzania tych imprez w Stołowni, co nieomal zupełnie uniemożliwia dalszą w tym kierunku działalność.

Do bardzo korzystnych imprez należy również dostawa węgla po 48 zł za tonnę *). Doraźne korzyści, jakie osiągnęli członkowie Spółdzielni, wynoszą około 8.000.— zł.

*) Wobec ceny zł 56 lub wyżej na rynku.

Nie uciekając się do żadnej absolutnie reklamy, Spółdzielnia pozyskała w roku ubiegłym 76 nowych członków. Ilość członków wzrosła więc o 25% i wynosi 384 osób. Świadczy to wymownie o zdobywaniu sobie coraz to większego uznania, mającego swe uzasadnienie w usługach świadczonych na rzecz członków.

Należy też zaznaczyć, że Spółdzielnia czyni również próby przerzucenia swej działalności na Oddziały prowincjonalne. Narazie pozyskano na prowincji 10 członków. Jesteśmy jednak pewni, że już pierwsza okrężna wystawa zachęci Kolegów z Kół do gremjalnego przystąpienia do Spółdzielni.

Kapitał udziałowy wzrósł o 23,9% i wynosi zł 6.445.—.

Ostatnio uzyskano w Dyrekcji bezprocentowy kredyt w wysokości zł 40.000.—, co pozwoliło na urządzenie dwóch, w ciągu roku, hurtowych sprzedaży.

Zdaniem Zarządu i Rady podniesienie wysokości udziałów jest poprostu nakazem chwili i warunkiem racjonalnego rozwoju Spółdzielni. Dziesięciozłotowy udział nie zaciąży na finansach Kolegów, a przyczyni się setnie do utrwalenia idei spółdzielczej. Kapitały własne w wysokości 30.000.— zł usamodzielniłyby Spółdzielnię i ob-

niżyłyby koszty własne. Kredyt, jakim rozporządza Spółdzielnia Gospodarcza w Spółdzielni Oszczędnościowo - Kredytowej, jest nader kosztowny, co wpływa ujemnie na zyski.

Ogólna suma obrotów uległa zmniejszeniu o 1,7%, co w związku ze wzrostem ilości członków charakteryzuje zubożenie pracowników Banku.

Obroty na 1 członka zmniejszyły się w stosunku do roku poprzedniego o 26%. Ten fakt specjalnie trzeba podkreślić, gdyż obala on rozpowszechnione mniemanie, że członkowie lekkomyślnie się zadłużają.

Przechodząc do omówienia spraw związanych z działalnością Stołowni, należy zaznaczyć, że, przejmując Stołownię, Spółdzielnia nie liczyła na jakiekolwiek zyski.

Pomimo całego szeregu braków technicznych w urządzeniu kuchni, śpiżarni i piwnicy, wytwórczość Stołowni już w pierwszych miesiącach osiągnęła maximum wydajności.

Niestety, pogorszający się stan finansowy pracowników Banku, konsumentów Stołowni, zahamował dalszy rozwój. W ub. roku osiągnięto zaledwie 80% preliminowanej sumy przychodu.

Wynagrodzenie pracy wynosi zł 26.119, a łącznie ze świadczeniami społecznemi ponad zł 30.000; podatek obrotowy, świadectwo przemysłowe, utrzymanie porządku, remont maszyn, kupno naczyń około —10.000 zł, razem wydatki zł 40.003.32, dochód zaś brutto zł 24.012. Niedobór pokryty został z subwencji, zgodnie z warunkami, na jakich Spółdzielnia przejęła Stołownię. Pozostałość subwencji w bieżącym roku wynosi zł 1.269.07, reszta sumy bilansowej zł 2.403.67 jest pozostałością z roku 1932 i użyta zostanie na uzupełnienie inwentarza.

Największa pozycja wydatków, wynagrodzenie pracy, uzasadniona jest koniecznością utrzymania licznego personelu (4 pracowników umysłowych i 12 fizycznych), co jest spowodowane specyficznemi warunkami, w jakich pracuje Stołownia, albowiem w ciągu 3 godzin, t. j. od 10-tej do 13-tej, cały personel Banku przychodzi do Stołowni na posiłek i musi być szybko obsłużony.

Słabą stroną jest również urządzenie Stołowni. Inwentarz, który Spółdzielnia przejęła, znajdował się w stanie dużego zużycia, wobec czego zaszła potrzeba zamiany niezdatnego do użytku inwentarza. Razem w ciągu 15 miesięcy wydatkowano zł 6.165, nie licząc drobnych sum, które są umieszczone w pozycji: „utrzymanie porządku".

Największą jednak bolączką Stołowni są stoły. Są to długie, pozbijane deski, złożone na kozłach i w dodatku nadwerężone 15-to letniem użyciem. W porównaniu z urządzeniem stołowni P. K. O., B. G. K. i innych nasza Stołownia robi wprost przygnębiające wrażenie. Nie znaczy to, abyśmy mieli aspiracje dorównania wymienionym stołowniom, lecz skromne i estetyczne urządzenie jest rzeczą tak nieodzowną, że tego chyba dowodzić nie potrzeba. W bieżącym roku należy bezwzględnie zmienić stoły i krzesła. Wydatki na ten cel wyniosą około 2.000 zł.

Na zakończenie dodamy, że prowadzenie Stołowni, specjalnie w naszych warunkach, jest pracą bardzo trudną i niewdzięczną. Żądania Kolegów przechodzą nieraz możliwości finansowe, na jakich działa Stołownia. Należy jednak zaznaczyć, że Zarząd ze swej strony dołożył starań, ażeby wszelkie słuszne i rzeczowe życzenia zostały zaspokojone.

BILANS ZAMKNIĘCIA

30-go grudnia 1933 r.

Stan czynny:

Kasa	Zł	2.021.94
Spółdzielnia Oszczędnościowo — Kredytowa Pracowników Banku Polskiego w Warszawie		
Rachunek czekowy	„	565.30
Odbiorcy	„	60 637.16
Udziały własne	„	300.—
Papiery procentowe własne	„	474.—
Ruchomości	„	1.—
Sumy przechodnie	„	144.—
	Zł	64.143.40

Stan bierny:

Kapitał udziałowy		Zł	6.445.—
„ zapasowy	2.577.03		
Przelew zysków z obrotów z nieczłonkami	163.97	„	2.741.—
Rezerwa dodatkowa		„	1.130.—
„ „ od kapitału bezprocentowego		„	581.95
Bank Polski		„	23.400.—
„ „ r-k Stołowni		„	4.000.—
Zarząd Główny Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego		„	7.000.—
Spółdzielnia Oszczędnościowo — Kredytowa Pracowników Banku Polskiego w W-wie			
Otwarty Kred.		„	12.529.11
Dostawcy komisowi		„	1.350.35
Sumy przechodnie		„	357.90
Niepodjęte rabaty za 1930 r.	6.17		
Dywidenda „ 1931 r.	101.82		
i „ 1932 r.	224.75		
udziały „ 1933 r.	20.—	„	352.74
Czysty zysk		„	4.255.35
		Zł	64.143.40

ECHA ZE ZGROMADZENIA DELEGATÓW

Rys. kol. P. Kowalczyk (Łódź).

„Wizja niewolnicza" kol. T. Malca

KRONIKA

Echa uroczystości w dniu imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego

Dnia 18 b. m. w przeddzień imienin Marszałka Józefa Piłsudskiego odbyła się w sali Rady Miejskiej uroczysta Akademja, zorganizowana przez Prezydjum Rady Grodzkiej BBWR Warszawa - Północ przy wydatnym współudziale członków Koła Terytorjalnego Banku Polskiego.

Uroczystość, w której wzięło udział kilka tysięcy osób, zagaił Prezes Rady prof. St. Dąbrowski, poczem senator J. Rogowicz wygłosił wzniosłe przemówienie, poświęcone działalnosci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

W części koncertowej p. W. Prusak z Konserwatorjum Warszawskiego odśpiewał pieśni Moniuszkowskie oraz prof. St. Mazurkiewicz odegrał trzy utwory Wieniawskiego przy akompanjamencie prof. Lefeldą. Na zakończenie koncertu chór kolegów bankowych pod dyrekcją prof. Otto odśpiewał Kantatę oraz szereg pieśni legjonowych.

Po wysłaniu depeszy hołdowniczej do Dostojnego Solenizanta zebrani przyłączyli się do pochodu, formującego się na Placu Teatralnym.

Na Akademję przybyli liczni przedstawiciele świata bankowego oraz obecni w Warszawie członkowie Dyrekcji Banku Polskiego.

Pożegnania

Ostatnio otrzymaliśmy garść korespondencyj z Kół. Grona pracownicze w kilku Oddziałach żegnały swych przełożonych, przenoszonych na emeryturę lub do innych miejscowości.

W Kaliszu żegnano p. Dyrektora W. Boguszewskiego; w Kielcach — p. Dyrektora K. Kozarskiego; w Radomiu — p. Zastępcę Dyrektora P. Bałtutisa, byłego długoletniego Prezesa miejscowego Koła Zrzeszenia; w Krakowie — p. Zastępcę Dyrektora Z. Pileckiego oraz w Warszawie — p. Naczelnego Lekarza Banku Polskiego d-ra Wł. Brodowskiego.

Wszędzie ten sam nastrój koleżeński, ta sama nuta szczerego żalu w przemówieniach, a na zakończenie wspólna fotografja na wieczną dla siebie pamiątkę i... dla „Naszego Świata". Niestety, względy oszczędnościowe nie pozwoliły nam zamieścić tych wielce miłych zdjęć fotograficznych.

Przeniesienie na emeryturę kol. Czesława Madey'a

Z dniem 1 lutego r. b. przeszedł na emeryturę kol. Czesław Madey, założyciel i wielokrotny Prezes Zarządu Głównego Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego, Członek Honorowy naszej Organizacji, ostatnio Prezes Sądu Rozjemczego.

Koledze Czesławowi Madey'owi życzymy długich i zdrowych lat na emeryturze.

W pracy poza Bankiem

Do Władz Warszawskiej Rady Okręgowej Unji weszli: kol. J. Mackiewicz w charakterze Prezesa, kol. T. Rokowski w charakterze Wiceprezesa oraz do Komisji Rewizyjnej — kol. kol. St. Baurski i W. Lorentz.

* * *

Kol. Cz. Madey został mianowany Sekretarzem Generalnym Sekcji Gospodarczej w Sekretarjacie Stołecznym BBWR.

W Radzie Grodzkiej BBWR Warszawa - Północ współpracują: kol. J. Łuczak jako II-gi Wiceprezes, kol. St. Ignatowski jako Kierownik Komisji Kulturalno - Oświatowej i kol. Z. Kliszewski jako Zastępca Kierownika Komisji Kulturalno-Oświatowej.

* * *

Do Zarządu najstarszego w stolicy Klubu Sportowego „Polonja", którego Prezesem jest generał dywizji K. Sosnkowski, wybrani zostali m. in.: kol. J. Mucho w charakterze Gospodarza Stadjonu oraz kol. J. Szczep jako Zastępca Skarbnika. Ponadto do Komisji Rewizyjnej Klubu weszli: kol. kol. St. Chrostowski i St. Ignatowski.

* * *

Do Komisji Sportowej Polskiego Związku Lawn-Tenisowego został wybrany kol. Fr. Szulwic.

Wystawa obrazów

Od 15 marca r. b. w Stołowni Banku Polskiego wystawione są prace Juljusza Mieszkowskiego. Na całość składa się kolekcja akwarel marynistycznych.

Z Koła Emerytów

Dnia 19 lutego 1934 r. odbyło się w lokalu Klubu Koła Warszawskiego przy ul. Żabiej 5 Doroczne Walne Zebranie Koła Emerytów.

Zebranie zagaił Wiceprezes kol. Władysław Roszkowski, proponując na Przewodniczącego kol. Stanisława Bobińskiego, co Zebranie przyjęło przez aklamację. Przewodniczący zaprosił na Sekretarza kol. Józefa Gosławskiego, a na Asesorów: kol. kol. Zofję Reknerową, Antoniego Sławka i Kazimierza Sowińskiego. W imieniu ustępującego Zarządu sprawozdanie z działalności Koła złożył kol. W. Roszkowski, podkreślając wyjątkowo ciężkie warunki, w jakich pracował Zarząd. Następnie kol. Władysław Czyż odczytał protokuł Komisji Rewizyjnej z wnioskiem o udzielenie ustępującemu Zarządowi absolutorjum.

W dyskusji na zapytania poszczególnych Kolegów odpowiadał kol. W. Roszkowski. Walne Zebranie udzieliło Zarządowi absolutorjum, wyrażając mu na wniosek Przewodniczącego gorące podziękowanie za gorliwą i owocną pracę.

Następnie odbyły się wybory do Władz Koła. Do Zarządu zostali wybrani: kol. kol. Stanisław Bobiński, Jan Pazura, Wacław Krantz, Józef Gosławski, Władysław Roszkowski, Stanisław Max, Stanisław Wilden, Franciszek Piętka, Józef Ostromęcki, Czesław Jelski, Zofja Reknerowa, Platon Szyman i Kazimierz Sowiński.

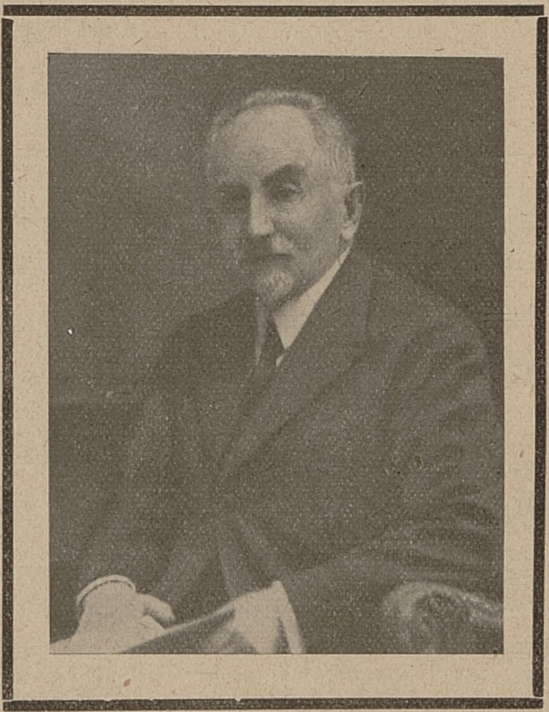
Do Komisji Rewizyjnej weszli: kol. kol. Wacław Linda, Józef Hlebowicz, Władysław Czyż oraz jako zastępcy: kol. kol. Ludwik Dzierżanowski i Juljan Wolffheim.

Po wyrażeniu, na wniosek kol. Roszkowskiego, podziękowania Przewodniczącemu za prowadzenie obrad, zebranie zamknięto.

Nowoobrany Zarząd, ukonstytuował się w dniu 23 lutego 1934 roku, jak następuje: Prezes — kol. S. Bobiński Wiceprezes — kol. J. Pazura. Sekretarz — kol. S. Max, Zastępca Sekretarza — kol. Platon Szyman, Skarbnik — kol. C. Jelski, Zastępca Skarbnika — kol. F. Piętka. Nadzór nad księgowością powierzono kol. J. Gosławskiemu, zastępczo — kol. J. Ostromęckiemu; Członkowie Zarządu: kol. kol. W. Krantz, Z. Reknerowa, W. Roszkowski, K. Sowiński i S. Wilden.

Z żałobnej karty

Ś. p. Ignacy Lipski

W dniu 13 lutego 1934 roku zmarł w Warszawie założyciel i pierwszy Prezes Koła Emerytów Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego ś. p. Ignacy Lipski.

Ś. p. Ignacy Lipski urodził się dn. 25 kwietnia 1861 roku w majątku rodzinnym Stabinowce ziemi Słonimskiej.

Ukończył IV gimnazjum w Warszawie, studjował matematykę na Uniwersytecie Warszawskim i Petersburskim. Poświęciwszy się bankowości, dzięki wybitnym zdolnościom zwrócił uwagę na siebie ówczesnych władz. W 1893 roku otrzymał nominację na odpowiedzialne stanowisko

Wicedyrektora Oddziału Banku Państwa w Niżnym - Nowogrodzie, a w r. 1897 został Prezesem Banku w Rybińsku n/Wołgą. Następnie przenosi się do Rygi na stanowisko Dyrektora Banku Państwa, gdzie pozostaje do 1913 roku.

W 1913 roku przenosi się do Warszawy. Tu obejmuje stanowisko Wicedyrektora Banku Międzynarodowego, a w 1915 roku z tymże Bankiem zostaje ewakuowany do Rosji.

W 1918 roku powraca do Warszawy i zostaje powołany na Wicedyrektora P. K. K. P., a następnie na Dyrektora Urzędu Pożyczek Państwowych, poczem przechodzi do Banku Polskiego — jako Wicedyrektor Oddziału Głównego.

W 1927 roku ś. p. Lipski zostaje zemerytowany. Jako emeryt Banku Polskiego — zawsze czynny i pracowity rozwija niestrudzoną i owocną działalność zasługując Sobie na wdzięczną pamięć emerytów Banku Polskiego jako założyciel i pierwszy Prezes Koła Emerytów.

Cześć Jego pamięci!

O udział lotniczki polskiej w Challenge'u 1934 r.

W roku bieżącym przypadło Polsce — dzięki bohaterskiemu wyczynowi ś. p. Żwirki i ś. p. inż. Wigury — urządzenie Challenge'u międzynarodowego.

Zawody te winny stanąć na poziomie godnym naszego Narodu i naszych bohaterów skrzydlatych, którym zawdzięczamy, że obecny Challenge odbędzie się na naszej ziemi.

Między naszemi uczestniczkami winna się znaleźć i lotniczka - Polka, a mamy ich kilka dzielnych, którym jednak brak odpowiedniego aparatu. W ubiegłym roku zebrał „Komitet Kobiecy Budowy Samolotu" wśród szerokich rzesz kobiet polskich kwotę zł 30.000, za którą zakupił aparat treningowy.

Obecnie Komitet zabiega o zebranie kwoty 50.000 zł na ufundowanie aparatu challenge'owego imienia ś. p. Żwirki i ś. p. Wigury. Kwota ta jednak może być zebraną tylko w drodze ofiar szerokich mas kobiet - Polek.

To też, chcąc przyjść z pomocą Komitetowi, z inicjatywy p. Kamili Dykowej, szczupłe grono tutejszych Pań z p. Dyrektorową Władysławową Scheuerową na czele zebrało na ten cel doraźnie kwotę zł 42.

Pozatem opodatkowano się na przeciąg 6-ciu miesięcy.

Wysiłek jednak naszego grona jest znikomy, wobec zapotrzebowania, to też za pośrednictwem „Naszego Świata" apelujemy do wszystkich Pań pracujących i żon pracowników Banku Polskiego do rozwinięcia propagandy i przyjścia z pomocą finansową Komitetowi.

Zebrane kwoty można przesyłać wprost „Komitetowi Kobiecemu Budowy Samolotu" Warszawa, ul. Mokotowska 14 m. 2 — Konto P. K. O. 4241.

Grono Pań w Oddziale Banku Polskiego w Zamościu.

Z Bibljoteki Banku Polskiego

W czasie od dnia 1 lutego do 15 marca 1934 roku Bibljoteka nabyła lub otrzymał następujące wydawnictwa:

L. inw.	Autor i tytuł książki
4879	*J. E. Meade* — The Rate of Interest in a Progressive State. London, 1933.
4880	*T. E. Gregory* — Gold, Unemployement and Capitalism. London, 1933.
4881	*Dr. A. Buschke* — Die deutsche Devisenbewirtschaftung. Berlin, 1934.
4888/9	*E. Ugniewski* — Handel terminowy dewizami. Kraków, 1933
4890	*O. Morgenstern* — Die Grenzen der Wirtschaftspolitik. Wien, 1934.
4891	*F. Machlup* — Führer durch die Krisenpolitik. Wien, 1934.
4899	*Dr. W. Krzyżanowski* — Polityka ekonomiczna faszyzmu. Lublin, 1933.
4909	*T. Grodyński* — Dziwactwa podatkowe Kraków 1934.
4910	*M. Heilperin* — Projekty rekonstrukcji gospodarczej. Kraków, 1934.
4911	*Dr. K. Mellerowicz* — Die öffentlichen Banken in der deutschen Bankwirtschaft. Berlin, 1934.
4914	*G. Lacout et D. Penon* — Le franc devant la crise. Paris, 1934.
4915	*G. Piron* — La crise du capitalisme. Paris, 1934
4916	*L. Romier* — Si le capitalisme disparaissait. Paris, 1934.
4917	*M. de Rutkowski* — Crise Financière Mondiale. Paris, 1934.
4922	*Praca zbiorowa* — Zagadnienia gospodarcze Z. S. S. R. Wilno, 1934.
4924	*J. G. van Dillen* — History of the Principal Public Banks. Haga, 1934.

Bibljoteka Banku wypożycza książki pracownikom z Warszawy i z Oddziałów (na listowne zapotrzebowanie) na przeciąg 4 tygodni, pod warunkiem, że na żądanie Banku będą natychmiast zwrócone.

Fragment z uroczystości pożegnania p. d-ra Wł. Brodowskiego w dniu 8 b. m w Klubie Koła Warszawskiego.

KONKURS JĘZYKOWY „NASZEGO ŚWIATA"

Redakcja „Naszego Świata", chcąc zapoczątkować usiłowania do usunięcia błędów i skaz z polskiego języka bankowego, ogłasza

KONKURS

na zastąpienie następujących wyrazów:

agnoskować, akceptacja, akredytywa, alonż, awiz, haussa, baissa, kurtaż, limit, manco, memorandum, memorjał, moratorjum, notyfikacja, oblig, obligować, obwoluta, prokura, primanota, remanent, restrykcje, rewindykacja, trata, wadjum, stempel, deklaracja, sztraca, clearing.

Prace należy nadsyłać do dnia 1 maja 1934 roku pod adresem: Redakcja „Naszego Świata" — Warszawa — Bank Polski — Sekretarjat Zarządu Głównego Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego.

Sąd konkursowy stanowią: p. Dyrektor Bolesław Oczechowski jako Przewodniczący Sądu oraz kol. kol.: Z. Kliszewski, E. Popławski i G. Rychter.

Korespondencje

Z Kielc

Do ważniejszych wydarzeń w życiu naszego Koła należy wynajęcie łącznie z Kolegami z Państwowego Banku Rolnego lokalu na wspólny Klub. Dla grona tego, liczącego przeszło 100 osób, lokal jest nieco zamały i niebardzo odpowiedni. Niestety, na większy nie mamy pieniędzy, a na subsydja jest trudno dziś liczyć.

Zaczęliśmy, jak zwykle, od uroczystego poświęcenia Klubu. Oprócz Koleżanek i Kolegów wzięły udział w tej uroczystości Dyrekcje obu Instytucyj. Wieczorem odbyła się skromna herbatka.

Zainteresowanie Klubem jest duże, o czem świadczy stała i liczna frekwencja członków oraz wprowadzonych gości. Do lokalu Klubowego przenieśliśmy bibljoteki zrzeszeniowe, liczące razem 1200 tomów beletrystyki i prac naukowych. Ponadto prenumerujemy różne czasopisma.

Ponieważ naszemu gospodarzowi nie zbywa na inicjatywie, więc pertraktuje z kandydatami na prelegentów o aktualne odczyty. Organizuje się również Sekcję Sportową, budzącą wielkie zainteresowanie. Już w roku ubiegłym na kortach naszego Zrzeszenia i Urzędników Wojewódzkich odbyło się na zakończenie pracowitego i ożywionego sezonu kilka rozgrywek tenisowych.

Z innych dziedzin życia klubowego muszę wspomnieć o Sekcji Życia Towarzyskiego i Sekcji Teatralnej.

Niektórzy z Kolegów biorą udział w pracy Kół rodzicielskich przy miejscowych szkołach średnich, zyskując sobie za owocną pracę wyrazy uznania.

Na nudy nikt nie narzeka, gdyż reszty dopełniają karty. Skończą się i one, gdy zacznie się wiosna i świętokrzyskie włóczęgi, a raczej spacery. O ile Kielce są nieciekawe, o tyle posiadają prześliczne okolice. Kto czytał powieści Żeromskiego, ten wie napewno o Łysicy, Radostowej, Ciekotach, Krajnie i Porętkach i nie trzeba mu wychwalać piękna naszych okolic.

J. S.

Z Krakowa

Życie towarzyskie. Zarząd Koła urządził w dniu 18 listopada ub. r. „Zebranie towarzyskie", w dniu 5 grudnia ub. r. obchód „Św. Mikołaja" dla członków Koła i ich rodzin, z udziałem ponad 30 dzieci, oraz tradycyjnego „Śledzia". Pozatem zorganizowano stałe „Czwartki bridgeowe" i zebrania klubowe w bibljotece oraz czytelni Koła.

Życie wewnętrzno-organizacyjne. Szereg donioślejszych wydarzeń na terenie Banku Polskiego spowodował, że działalność Zarządu Koła była w ubiegłej kadencji ożywiona, w szczególności w związku z uchwaleniem przez Radę Banku nowych Przepisów Służbowych i Emerytalnych, dla omówienia których zwołano w swoim czasie trzy Nadzwyczajne Walne Zebrania Koła oraz przeprowadzono obszerniejszą korespondencję z Zarządem Głównym. Na terenie Koła wszczęto odpowiednie akcje, związane z XV-leciem Niepodległości i Zrzeszenia, „Dniem Pracownika Umysłowego", „Świętem Morza", i „Świętem Kawalerji". Sekcja Naukowa przygotowuje materjały i program cyklu odczytów naukowych. Sekcja Sportowa z Podsekcjami: Wioślarską, Kajakową, Strzelecką, Tenisową, Krajoznawczo-Turystyczną i Narciarską—propagowały i organizowały wycieczki, zawody, konkursy, w których wzięło udział liczne grono Koleżanek i Kolegów. Sekcja Gospodarcza zajmowała się dostarczaniem członkom Koła artykułów pierwszej potrzeby na dogodnych warunkach. Stołownia wydawały obiady i śniadania dla członków Zrzeszenia. Bibljoteka i czytelnia dostarczały Zrzeszonym doborową lekturę.

Walne Zgromadzenie Koła i nowy Zarząd. W dniu 8 lutego r. b. odbyło się w obecności p. Dyrektora St. Zauderera i przy udziale licznego grona członków Zwyczajne Walne Zebranie Koła, na którem po złożeniu sprawozdania i udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi wybrano nowe Władze Koła. Zarząd Koła konstytuował się następująco: Prezes — kol. dr. K. Murdzieński, Wiceprezes — kol. I. Chmielak, Sekretarz — kol. dr. R. Krajewski, Skarbnik — kol. Fr. Prostak, zastępca Sekretarza

i Gospodarz Lokalu — kol. J. Kalczyński, Zastępca Skarbnika — kol. Wł. Oleksy, Księgowy i Kierownik Sekcji Sportowej — kol. B. Stala, Bibljotekarz — kol. dr. W. Miłkowski, Kierownik Sekcji Gospodarczej — kol. Al. Kozłowicz i jego Zastępca — kol. dr. F. Jaworski.

Zarząd Koła

DZIAŁ URZĘDOWY

Komunikat Zarządu Głównego Nr. 3

1. Treść Komunikatu Nr. 1.

A. Ukonstytuowanie się nowego Zarządu Głównego.

PREZYDJUM:

Kol. TARKOWSKI Jan — Prezes,
„ WARCHOŁ Stefan — I-szy Wiceprezes,
„ ROZMYSŁOWICZ Tadeusz — II-gi Wiceprezes,
„ IGNATOWSKI Stefan — Sekretarz,
„ BAŁTAROWICZ Rudolf — Skarbnik.

CZŁONKOWIE ZARZĄDU:

Kol. KLISZEWSKI Zbigniew — Zastępca Sekretarza,
„ WESOŁOWSKI Jan — Zastępca Skarbnika,
„ KOZŁOWSKA Helena,
„ LORENTZ Witold,
„ RYCHTER Gustaw,
„ SZEWCZYK Wacław,
„ BRYJA Wincenty — Łódz,
„ DREŻEWSKI Marjan — Lwów,
„ JASIŃSKI Józef — Baranowicze,
„ KASPRZYKIEWICZ Eugenjusz — Kraków,
„ KOSTOWSKI Marek — Poznań,
„ ZIELIŃSKI Stefan — Sosnowiec.

B. Podział prac w Zarządzie:

Fundusz Samopomocy Doraźnej na wypadek śmierci — kol. H. Kozłowska.

Księgowość — kol. J. Wesołowski.

Delegaci do Zarządu Funduszu Naukowego: kol. kol. J. Tarkowski, St. Warchoł i G. Rychter.

Delegaci do Zarządu Funduszu Emerytalnego i Zwrotnego: kol. kol. J. Tarkowski, T. Rozmysłowicz, W. Szewczyk oraz jako Zastępcy: kol. kol. R. Bałtarowicz i Z. Kliszewski.

Redaktorem „Naszego Świata" został wybrany kol. G. Rychter.

C. Referenci Kół:

Grupa I — Koła: Bydgoszcz, Chojnice, Gdańsk, Gdynia, Grudziądz, Lidzbark, Starogard, Tczew, Toruń— referent kol. R. Bałtarowicz.

Grupa II — Koła: Gniezno, Inowrocław, Kalisz, Leszno, Ostrów, Poznań, Włocławek — referent kol. J. Wesołowski.

Grupa III — Koła: Bielsko n/Śl., Częstochowa, Katowice, Królewska Huta, Rybnik, Sosnowiec — referent kol. Z. Kliszewski.

Grupa IV — Koła: Jarosław, Jasło, Kraków, Nowy Sącz, Przemyśl, Rzeszów, Tarnów — referent kol. G. Rychter.

Grupa V — Koła: Drohobycz, Kołomyja, Lublin, Lwów, Stanisławów, Tarnopol — referent kol. H. Kozłowska.

Grupa VI — Koła: Brześć n/B., Łuck, Pińsk, Równe, Siedlce, Zamość, Baranowicze, Białystok, Grodno, Łomża, Suwałki, Wilno — referent kol. W. Szewczyk.

Grupa VII — Koła: Kielce, Łódź, Piotrków, Płock, Radom, Tomaszów Mazowiecki — referent kol. W. Lorentz.

Grupa VIII — Koła: Warszawa (Koło w Warszawie i Koło Emerytów) — referent kol. T. Rozmysłowicz.

2. Treść Komunikatu Nr. 2.

Zawiera wezwanie do zebrania składek członkowskich na F. S. D. na wypadek śmierci z powodu śmierci ś. p. Józefa Orłowskiego, emeryta w Lublinie.

3. Ukonstytuowanie się Głównej Komisji Rewizyjnej.

Wybrana na XV Dorocznem Zgromadzeniu Delegatów dnia 27 lutego r. b. Główna Komisja Rewizyjna ukonstytuowała się, jak następuje:

Kol. *Kiedrytz Piotr* — Przewodniczący,
„ *Styburski Wiktor* — Zastępca Przewodniczącego,

Członkowie:

Kol. *Ambrożewicz Konrad,*
„ *Balcerzak Henryk,*
„ *Mroczkiewicz Ewa,*
„ *dr. Piątkiewicz Zdzisław,*
„ *Sokoliński Franciszek,*
„ *Sosnowski Wiesław.*

4. Ukonstytuowanie się Sądu Rozjemczego.

Wybrany na XV Dorocznem Zgromadzeniu Delegatów w dniu 27 lutego r. b. Sąd Rozjemczy ukonstytuowaał się, jak następuje:

Kol. *Przetocki Marjan* — Przewodniczący,
„ *Madey Czesław* — Zastępca Przewodniczącego,
„ *Zalewski Jerzy* — Sekretarz.

Członkowie:

Kol. *Bohdan Edward,*
„ *Kreński Józef,*
„ *Krzemiński Stanisław,*
„ *Łęczycki Jerzy,*
„ *Mierzyński Tadeusz,*
„ *Mikołajczyk Henryk,*
„ *Milewska - Welmanowa Hanna.*

Z okazji Świąt Wielkiej Nocy przesyłamy Szanownym Koleżankom i Szanownym Kolegom serdeczne życzenia wszelkich pomyślności

Z koleżeńskiem pozdrowieniem
Zrzeszenie Pracowników Banku Polskiego.

(—) J. Tarkowski (—) St. Ignatowski

Ruch personalny w Banku Polskim

w miesiącach: styczniu, lutym i marcu 1934 r.
(Według danych urzędowych)

PRZENIESIENI:

ADAMCZYK MICHAŁ
A z Lublina do Brześcia n/Bugiem z dn. 9.2
BAGIŃSKI ADOLF
A z O. Gł. do Łucka „ 21.2
BIAŁEK WŁADYSŁAW
A z Bielska do Krakowa „ 1.3
DANEK FRANCISZEK
A z Łodzi do W. Pers. „ 9.2
KOZAK CZESŁAW
A z O. Gł. do Sekr. (B. Ks. Akc.) „ 20.2
MYSZKOWSKI JÓZEF
A z O. Gł. do Łodzi „ 23.2
Dr. PUSTÓWKA KAROL
A z W. Kred. do W. Pers. „ 14.2
WEIKUM KRZYSZTOF
A z O. Gł. do Suwałk „ 19.2
WILDEN ADAM
A z Radomia do O. Gł. „ 26.2
ŻUK WŁADYSŁAW
A z Katowic do Krakowa „ 1.3

BOLCEWICZ WIESŁAW
Kand. A z Białegostoku do Wilna „ 5.3

GOŁĘBSKA MARJA
B z Piotrkowa do Poznania „ 19.2
NOWAK PELAGJA
B z Torunia do Płocka „ 9.2

PRZYJĘCI:

BARYSZ JULJAN
kand. A do Lwowa „ 7.2
BOLCEWICZ WIESŁAW
kand. A do Białegostoku „ 12.2
BOROWSKI WITOLD
kand. A do Wilna „ 12.2
BRENSZTJERN - PFAUHAUSER JANUSZ
kand. A do Poznania „ 8.2
CEGIELSKI ADAM
kand. A do Poznania „ 12.2
DOWNAR - ZAPOLSKI STANISŁAW
kand. A do Brześcia n/Bugiem „ 8.2
DWORZECKI - BOHDANOWICZ WACŁAW
kand. A do Sekr. (B. Ek.) „ 19.2
DZIEWULSKI LEON
kand. A do Lublina „ 8.2
DZIERŻYŃSKI KAZIMIERZ
kand. A do Gdyni „ 9.2
Dr. GREK SERWILJUSZ JULJAN
kand. A do Bydgoszczy „ 23.2
JASIŃSKI FRANCISZEK
kand. A do Nowego Sącza „ 8.2
JEŻEWSKI JANUSZ
kand. A do Bydgoszczy „ 10.2
KACZURBA JAN
kand. A do Kołomyi „ 12.2
KIERSKI ADAM
kand. A do Lwowa „ 10.2
KRYSIŃSKI WŁADYSŁAW
kand. A do Poznania „ 12.2
KUŹMIARZ TOMASZ
kand. A do Gdyni „ 6.2
MAJEWICZ ROMAN
kand. A do Bielska „ 10.2
MARCINEK STANISŁAW
kand. A do Bielska „ 10.2
PASZKOWSKI HENRYK
kand. A do Poznania „ 12.2
PIĄTKOWSKI JULJAN
kand. A do Radomia z dn. 12.2
PIESTRZYŃSKI JERZY
kand. A do Lwowa „ 8.2
PIETRZAK JAN
kand. A do Białegostoku „ 12.2
POHLMAN WITOLD
kand. A do Przemyśla „ 1.3
POPŁAWSKI PAWEŁ
kand. A do Radomia „ 27.2
ROSSOWSKI KAROL
kand. A do Białegostoku „ 27.2
SKARŻEŃSKI JAN
kand. A do Bielska „ 12.2
SŁOMIŃSKI WITOLD
kand. A do Poznania „ 6.2
STANOWSKI HENRYK
kand. A do Rzeszowa „ 12.2
SZWIERTNIA JAN
kand. A do Poznania „ 10.2
ŚMIELECKI ZBIGNIEW
kand. A do Bydgoszczy „ 10.2
TRUCHLIŃSKI WACŁAW
kand. do Ostrowa Pozn. „ 8.2
ZAJĄCZEK WINCENTY
kand. A do Siedlec „ 20.2

Dr. WOŹNIAKOWSKI JÓZEF
kontr. lekarz zauf. do W. Pers. „ 1.2
BULIŃSKI FRANCISZEK
kontr. urz. do Kielc „ 12.2
DREZNER IRENA
kontr. prac. do Wilna „ 3.2
LIPNICKI KAZIMIERZ
kontr. prac. do O. Gł. „ 1.2
PERZYŃSKA JANINA
kontr. prac. do Sekr. (B. Ek.) „ 31.1

WODYŃSKI JÓZEF
kontr. woźny do Jasła „ 16.1

ABRAMOWSKI ZYGMUNT
kand. C. do Sk. Em. „5.2
BIEDULSKI ALEKSANDER
kand. C do Lwowa „ 26.1
CHODOROWSKI STANISŁAW
kand. C do O. Gł. „ 15.1
CZARNOWSKI KAZIMIERZ
kand. C do Łodzi „ 1.2
DZIEDZINIEWICZ STANISŁAW
kand. C do Krakowa „ 27.1
JANASZEK WŁADYSŁAW
kand. C do Włocławka „ 18.1
JANKOWSKI JAN
kand. C do Wilna „ 15.2
JASIŃSKI STANISŁAW
kand. C do Sk. Em. „ 16.1
KIRDEJKO ANTONI
kand. C do Białegostoku „ 17.1
KLEINDIENST ADOLF
kand. C do Królewskiej Huty „ 15.2
KOŁACIN CZESŁAW
kand. C do Kielc „ 18.1
KOPROWICZ ZYGMUNT
kand. C do Krakowa „ 18.1
KOWALSKI ANTONI
kand. C do Łodzi „ 25.1
KWIATKOWSKI JÓZEF
kand. C do Grudziądza „ 29.1
LEMPART RUDOLF
kand. C do Krakowa „ 14.2
LIPSKI IGNACY
kand. C do C. Ks. „ 3.2
LIPUS WIKTOR
kand. C do Katowic „ 1.2
LIS JÓZEF
kand. C do Tczewa „ 19.1
MIKOCKI EUGENJUSZ
kand. C do O. Gł. „ 18.1

MILLER LEON	
kand. C do Łodzi	z dn. 15.1
NAWROCKI FRANCISZEK	
kand. C do Piotrkowa	„ 1.2
NOWOTKA JÓZEF	
kand. C do Poznania	„ 17.1
PAWŁOWSKI ZYGMUNT	
kand. C do Rzeszowa	„ 17.2
PENCONEK STANISŁAW	
kand. C do W. Adm.	„ 15.2
PIWOWARSKI STANISŁAW	
kand. C do Kielc	„ 1.2
RAFAŁ BRONISŁAW	
kand. C do Łomży	„ 20.1
RASZKA GUSTAW	
kand. C do Równego	„ 31.1
ROSŁAN JAN	
kand. C do O. Gł.	„ 16.1
SAWICKI WŁADYSŁAW	
kand. C do Gdyni	„ 1.2
SĘKALA STEFAN	
kand. C do Bydgoszczy	„ 5.2
SKIBSKI FELIKS	
kand. C do Lidzbarka	„ 1.2
SKRZYPEK WOJCIECH	
kand. C do O. Gł.	„ 12.2
SOLARSKI MARJAN	
kand. C do W. Adm.	„ 1.2
STRZEMPA FRANCISZEK	
kand. C do Rybnika	„ 16.2
SZEWCZYK WŁADYSŁAW	
kand. C do Lublina	„ 18.1
ŚLIWIŃSKI ADAM	
kand. C do Lwowa	„ 6.2
ŚWIECZEK ANTONI	
kand. C do Zamościa	„ 14.2
TICHOŃCZUK JÓZEF	
kand. C do W. Adm.	„ 16.1
TIERLING ALEKSANDER	
kand. C do Leszna	„ 17.1
TRZECIAKOWSKI HENRYK	
kand. C do Tarnowa	„ 26.1
TURAJCZYK ANTONI	
kand. C do Łodzi	„ 1.2
URBANOWICZ LEOPOLD	
kand. C do Lwowa	„ 19.2
WALCZAK ANTONI	
kand. C do C. Ks.	„ 3.2
WAWRZYNIAK STANISŁAW	
kand. C do Tom. Maz.	„ 18.1
WIDURSKI JAN	
kand. C do W. Kred.	„ 31.1
WILLGOS JÓZEF	
kand. C do Piotrkowa	„ 1.2
WOŹNIAK STANISŁAW	
kand. C do Sekr.	„ 19.1
ZALEWSKI ALEKSANDER	
kand. C do Baranowicz	„ 18.1
ZBOROWSKI KAZIMIERZ	
kand. C do Łodzi	„ 6.2
ZDANOWSKI JAN	
kand. C do Poznania	„ 31.1
ZIELIŃSKI RUDOLF	
kand. C do Sk. Em.	„ 20.1
ZYCH ANTONI	
kand. C do Sk. Em.	„ 16.1

ZWOLNIENI:

SZENK EMIL.	
A z O. Gł. w drodze dyscyplinarnej	„ 31.1

EMERYTOWANI:

MADEY CZESŁAW	
A z Sekr.	„ 31.1
SAMCZYŃSKI EUGENJUSZ	
A z O. Gł.	„ 28.2
SZUDEK WOJCIECH	
A z O. Gł.	z dn. 31.1

CHRYPIAK WŁADYSŁAWA	
B ze Lwowa	„ „
GRUSZCZYŃSKA HELENA	
B z Płocka	„ „
HAWEŁKO JÓZEF	
B z Białegostoku	„ „
WELKE ANTONINA	
B z O. Gł.	„ 31.3

ZMARLI:

ŚLUSARCZYK MATEUSZ	
emeryt w Warszawie	w dn. 9.2
LIPSKI IGNACY	
emeryt w Warszawie	„ 13.2
ZAND ADELA	
A z C. Ks.	„ 19.2

Dział Wyjaśnień Fachowych

1. Pytanie: *Sprawę sposobu notyfikacji ustalono najpierw Okólnikiem Nr. 26 z 1929 r., dziś już nie obowiązującym, następnie dziś aktualnym Okólnikiem Nr. 2 z 1932 r.*

W okólnikach tych nie wzmiankowano o obowiązku wysyłania zawiadomienia do wystawcy wekslu własnego, zaprotestowanego u domicyljata. W ustępie ostatnim Okólnika Nr. 26 z 1929 r. polecono wprowadzone zmiany odnotować w Instrukcji C. IV między innemi na str. 118 i na tej podstawie skreślono ustęp pierwszy, który poleca wysyłać notyfikację do wystawcy wekslu własnego, jeżeli jest zaprotestowany u domicyljata.

Zachodzi pytanie, czy obowiązek nałożony Instrukcją C. IV str. 118 ust. 1 (co nie jest przewidziane ustawą wekslową) o zawiadomieniu wystawcy wekslu własnego, zaprotestowanego u domicyljata, obowiązuje, czy też punkt ten Instrukcji został unieważniony Okólnikiem Nr. 26 z 1929 r.?

Odpowiedź: Według prawa wekslowego istnieje obowiązek zawiadamiania o dokonanym proteście wystawcy wekslu trasowanego. Odpowiednie zarządzenie jest zamieszczone w Okólniku Nr. 2 z 1932 r. Natomiast niema obowiązku zawiadamiania o dokonanym proteście wystawcy wekslu własnego, nawet w wypadku, gdy weksel ten był zaprotestowany u domicyljata. Wobec tego zdanie w Instrukcji C. IV na stronie 118: „koniecznem jest jednakże zawiadomienie wystawcy wekslu własnego, zaprotestowanego u domicyljata" — należy uważać za nieaktualne.

Od Redakcji

Kol. E. Z. Wszelkie rękopisy mogą Koledzy przysyłać wprost do Redakcji „Naszego Świata", t. j. bez pośrednictwa naszych Korespondentów.

Zamiast życzeń świątecznych. Kol. Henryk Balcerzak z Warszawy zamiast nadsyłania Koleżankom i Kolegom życzeń świątecznych przesyła zł 10.— na Kolonje Letnie dla dzieci bezrobotnych.

Sprostowanie. Autor korespondencji ze Lwowa, zamieszczonej w poprzednim numerze „Naszego Świata" (Nr. 1—2/34), podając skład osobowy nowowybranego Zarządu Koła, opuścił nazwiska: kol. kol. M. Dreżewskiego i T. Serbeńskiego, co niniejszem uzupełniamy.

W zestawieniu ze sprawozdań rocznych Kół (Załącznik do sprawozdania Zarządu Głównego za rok 1933/34) już w czasie druku wkradła się omyłka, a mianowicie w danych, tyczących się Koła we Lwowie, w rubryce: Ilość odbytych posiedzień Zarządu — opuszczono cyfrę 12.

Rozrywki umysłowe

Rozwiązanie

Arytmografu, zamieszczonego w Nr. 1—2/1934 „Naszego Świata" brzmi:

„Dwudziestego ósmego kwietnia r. b. obchodzimy dziesięciolecie istnienia Banku Polskiego".

Trafne rozwiązanie nadesłali w terminie: kol. kol. Z. Thiemówna *(Leszno)*, J. Chmielewski *(Poznań)*, J. Kunc *(Suwałki)*, K. Pazdanowski *(Warszawa)*, J. Augustyniak *(Łódź)*, St. Hofflerowa *(Sosnowiec)*, M. Łakomski *(Częstochowa)*, Wł. Oleksy *(Kraków)*, W. P. J. Z. *(Warszawa)*, M. Łęczycki *(Radom)*, I. Boras *(Piotrków)*, K. Sznajder *(Warszawa)*, St. Kluz *(Ostrów Pozn.)*, M. Fallenbüchlowa *(Piotrków)*, K. Puchowicz *(Warszawa)*, B. Drożdż *(Grodno)*, M. Grzelachowska *(Włocławek)*, R. Hałatek *(Królewska Huta)*, I. Sobiecka *(Włocławek)*, Wł. Gwoździński *(Bydgoszcz)*, J. Dębowski *(Baranowicze)*, Al. Morat *(Warszawa)*, Al. Widman *(Warszawa)*, dr. St. Franta *(Katowice)*, St. Kolber *(Kraków)*, J. Lewińska *(Siedlce)*, J. Juza *(Stanisławów)*, W. Boratyński *(Kielce)*, G. Weimer *(Nowy Sącz)*, H. Mikołajczyk *(Warszawa)*, M. Wysocki *(Poznań)*, A. Filipecki *(Drohobycz)*, i E. Bielkiewicz *(Drohobycz)*.

W wyniku losowania, które odbyło się 10 marca r. b. o godzinie 13.30 w lokalu Zarządu Głównego w obecności Prezesa Zarządu Głównego kol. J. Tarkowskiego, Prezesa Koła Warszawskiego kol. K. Raczyńskiego, Autora arytmografu kol. K. Wagnera i Redaktora kol. Z. Kliszewskiego, nagrody książkowe otrzymują:

Kol. dr. St. Franta *(Katowice)* — „Zasady ekonomji politycznej" J. St. Lewińskiego.

Kol. K. Puchowicz *(Warszawa)* — „Handel terminowy dewizami" E. Ugniewskiego.

Łamigłówka zegarowa

Ułożył kol. K. W. z Warszawy

Przeskakując pewną, stale jednakową ilość pól w kierunku ruchu wskazówki zegarowej, odczytać rozwiązanie.

Wśród tych, którzy nadeślą do dnia 14 kwietnia r. b. trafne rozwiązania powyższej łamigłówki, Redakcja rozlosuje dwie nagrody książkowe.

Z ostatniej chwili

W dniu 22 b. m. odbyło się posiedzenie Funduszu Emerytalnego i Zwrotnego w składzie pp.: Dyr. L. Barański, Dyr. J. Kozieł — oraz kol. kol.: J. Tarkowski, St. Warchoł i Z. Kliszewski. Na posiedzeniu większość podań została załatwiona przychylnie.

Z Zarządu Głównego wystąpili: kol. kol. R. — Bałtarowicz i T. Rozmysłowicz.

Wydawca w Imieniu Zarządu Głównego Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego: Jan Tarkowski
p.: Zbigniew Kliszewski

Redakcja i Administracja, — Warszawa — Bank Polski — Sekretarjat Zarządu Gł. Zrzesz. Prac. B.P.
Redakcja przyjmuje interesantów w soboty w godz. 13.30 — 14.

Ogłoszeń „Nasz Świat" nie przyjmuje.

Cena pojedyńczego egzemplarza „Naszego Świata" — zł. 1.—.

Salezjańska Szkoła Graficzna, Warszawa, ul. Ks. Siemca 6. Tel. 5-37-72.

SSR
SALEZJAŃSKA · SZKOŁA · RZEMIOSŁ
DZIAŁ · GRAFIKI
WARSZAWA · KS. SIEMCA · 6